

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ EDOUARD D' HOUQUET

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

"Οταν μοῦ ἀνετέθη ἡ ἔξι ἐπαγγέλματος ὑπεράσπισις τοῦ δολοφόνου Λωτιέ κ' ἐδιέβασα τὴ δικογραφία, κατάλοιπα δὲτούδιαναγκαστικὸς αὐτὸς πελάτης μου τὴν εἰχε πολὺ μᾶσχημα. Κατὰ καθῆσον ἐπῆγα νὰ τὸν δῶ τὴ φυλακή. Ἀμέσως, μόλις τὸν εἰδεῖ ἀντελήθην πῶς ήταν κουλός. Τὸ ἀριστερὸ μανίκι του ἦταν ἐντελῶς ὅδειο. 'Ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ δὲν ἀνεφέρετο σὴ δικογραφία. Τοῦ εἰπα εἰλικρινῶς.'

— Τὴν ἔχεις πολὺν μᾶσχημα. Εἴτεψχος ποὺ δὲν ὠμολόγησες τὸ ἐγκλημα. Ήταν προσπαθήσω νὰ βρῶ μερικά ἐλασσοντικά. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔρθῃς, δὲτούδιαναγκαστικὸς αὐτὸς πελάτης μου τὴν εἰχε πολὺ μᾶσχημα νὰ σώσω τὸ κεφάλι σου. Μιὰ γοητεία στραγγαλισμένη, ἵνα κοριτσάκι σκοτωμένον κι' ἡ ὑπηρέτρια κομματιασμένη μὲ πλαδευτῆρι, εἶνε ἐγκλημα, σφορεία ἐγκλημάτων μᾶλλον, γιὰ τὰ δποτα δόσκολα μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐλπίσῃ στὴν ἐπιείκεια τῶν ἐνδόκων.

— Οὐ πόδικος εἰλεῖ καρδιῶνταν ἀπάνω μου τὸ βλέμμα του καὶ φαινόνταν σὲ γ' ἀγνωμέναν νὰ μὲ καταλάβῃ μὲ τὰ μάτια του γι' δημιὲ τὴ σύντια του. Ἐξακολούθησα :

— "Υπάρχουν βλέπεις, σφαεῖς ἀποδεῖξεις, δὲτούδιαναγκαστικὸς μου δημοσίεις, τὰ 1,400 φράγκοι ἀπὸ τὰ 1,800 ποὺ ἐκλάπησσον ἀπ' τὸ θέμα. Δὲν μπόρεσες νὰ δικαιολογήσης τὴν ἀποθέλενση αὐτῶν τὸν χρημάτων. 'Η μιροζ Τζούλια καὶ ἡ ὑπηρέτρια τῆς κυρίας Λένορμαν κομματιαστήσανε μὲ ἔνα κλαδεύτηρι, τὸ δόπιο βοηγάνεια κατόπι στὸ σπίτι σου καὶ ἀνεγνώσιες μόνος σου, δὲτούδιαναγκαστικὸς μου. Άλλη ἔστοι. Μπροσφορεὶς νὰ προσφατισθοῦμε, δὲτούδιαναγκαστικὸς μου τὸν τόπον τοῦ δημοσίειος, τὰ λεπτὰ ἡταν οἰκογονίες σου, δὲτούδιαναγκαστικὸς μου τὸν τόπον τοῦ δημοσίειος στὸ κλαδεύτηρι δὲν εἰλεῖ ἀνθρώπινο. Τὶ νὰ ποῦμε δημως δην δεχοντας γείτονες μάρτυρες καὶ καταδέντοντας δὲτούδιαναγκαστικὸς στὶς διωματαν τὰ μεσάνυχτα ἀπόσυνασε τὸ σκυλί τῆς κυρίας Λένορμαν νὰ γανγκίζῃ σὰ λασσασμένο κι' δὲτούδιαναγκαστικὸς μου τὸν τόπον τοῦ δημοσίειος στὶς 3 καὶ 10' νὰ πηγαίνῃς στῆς Λένορμαν; Εἰνε πετρεργό. Μπροσφορεὶς νὰ μοῦ ἐξηγήσης πῶς γίνεται αὐτό; Δὲν σοῦ δηντρῷ νὰ μοῦ πῆγες τὸν περίπου τὴν νυχτα ἐπιστρέφωντας ἀπὸ μὰ νυκτερινὴ ἱατοκή ἐπίσκεψη σὲ συνήντηση στὸ δρόμο νὰ πηγαίνῃς πρὸς τὸ σπίτι τῆς Λένορμαν! Καταλαβαίνεις τὸ θέλω νὰ νά ;"

— Μάλιστα, κύριε, δικηγόρε, καταλαβαίνω.

— Εξελονό μόνο ποὺ εἰλεῖ κάπως σποτεινὸ εἰνε, δὲτούδιαναγκαστικὸς δημως δημοσίειος. Οἱ γειτόνοι σὲ ἀκουούσαν νὰ βγαίνεις ἀπ' τὸ σπίτι σου σὲ σπίτι δυὸ καὶ τέταρτο. Πῶς λοιπός ο γιατρὸς λέει, δὲτούδιαναγκαστικὸς στὶς 3 καὶ 10' νὰ πηγαίνῃς στῆς Λένορμαν; Εἰνε πετρεργό. Μπροσφορεὶς νὰ μοῦ ἐξηγήσης πῶς γίνεται αὐτό; Δὲν σοῦ δηντρῷ νὰ μοῦ πῆγες τὸν περίπου τὴν νυχτα ἐπιστρέφωντας ἀπὸ μὰ νυκτερινὴ ἱατοκή ἐπίσκεψη σὲ συνήντηση στὸ δρόμο νὰ πηγαίνῃς πρὸς τὸ σπίτι τῆς Λένορμαν! Καταλαβαίνεις τὸ θέλω νὰ νά ;"

— Θὰ σᾶς τὰ πῶ δηλα, κύριε δικηγόρε. Δὲν ἔχουν καταλάβει τίποτε ἀπὸ δηλον αὐτὴ τὴν ὑπόθεση. Ἐγώ θὰ σᾶς τὰ πῶ δηλα, δημως γίνηκαν, φτάνεις νά μοῦ ὑποσχεθῆτε, δὲτούδιαναγκαστικὸς στὶς 3 καὶ 10' νὰ πηγαίνῃς στῆς Λένορμαν; Εἰνε πετρεργό. Μπροσφορεὶς νὰ μοῦ ἐξηγήσης πῶς γίνεται αὐτό;

— Πές μου τα ἄνθελκς τὸν περίπου τὸν εἰλεῖται, μὴ νομίζεις δημως δὲτούδιαναγκαστικὸς αὐτὸς σὲ τίποτε. "Ἄν μοῦ διμολογήσης ὁ ίδιος πάσι εἰσαι ἔνοχος, αὐτὸς θὰ μὲ φέρῃ σὲ ἀμηχανία δην σὲ δικαστήριο. Άλλα ἔπι τέλους πες..."

— Δὲν θὰ τὸ ἐπαναλάβετε, κύριε Δικηγόρες; "Ο, τι κι' ἄν σᾶς πῶ; Δὲν θὰ τὸ πῆτε ποτὲ σὲ κανέναν; Σὲ κανέναν;

— "Οσο γι' αὐτὸς μπορεῖς νὰ εἰσαι ἔνοχος. "Ο, τι μοῦ πῆγες ἀποτελεῖς γιὰ μένα ἐπαγγέλματικὸ μυστικὸ τὸ δητοῖν δὲν μπορῶ νὰ ἀποκαλύψω.

— Οὔτε αὐτόμα ἀν πρόκειται γιὰ τὸ καλό μου;

— Μᾶ δημι, φίλε μου. "Ο δικηγόρος ποὺ ἀποκαλύπτει ἔνα ἐπαγγέλματικὸ μυστικὸ τιμωρεῖται μὲ φυλάκιση ἀπὸ 1-6 μῆνες. Καταλαβεῖς;

— "Ε! τότε, κύριε δικηγόρε, εἰμαι ἀδύνως. 'Ο ἀδερφός μου ἔκανε τὸ ἐγκλημα. 'Ἐκείνος ἐπήρε τὸ κλαδεύτηρι μου, ἐκείνος ἔκρυψε τὸ λεπτά κάτω ἄπ' τὸ στόμα μου. Μ' ἔνα χέρι, κύριε, πῶς θὰ μποροῦσα ἔγω νὰ σκοτώσω ἔτσι τρεῖς ἀνθρώπους;

— 'Άλλα τότε ποιός βγῆκε ἄπ' τὸ σπίτι σου στὶς δυὸ καὶ τέταρτο;

— 'Ἐκείνος, κύριε, ὁ Γιάννης, ὁ ἀδερφός μου δὲτούδιαναγκαστικὸς;

— Μᾶ καλά ὁ γιατρὸς εἰδεῖς ἔσενα.

— Ναι ἐμένα εἰδεῖς!

— Τὶ γύρευες ἔσον τέτοια δημι ἔξω;

— Θὰ σᾶς ἐξηγήσω, κύριε. 'Υποψιαζόμουν τὸν ἀδερφό μου. Στὸ σπίτι σου μῆνα τώρα πεινούσαμε. 'Ο ἀδερφός μου ποὺ εἰλεῖ κτίστης δὲν ενδισκε δουλειά κι' ἔγω φορδομούσαν νὰ πάνε στὸ δάσος νὰ κυνηγήσουν κυρωτά στέτερα ἀπὸ τὶς τελευταῖς αὐτοτρέχεις δικαγγές ποὺ ἔχεδοθησαν.

— Λοιπόν ὁ ἀδερφός μου —δὲν ἔρετε, κύριε, τὶ θὰ πῆ πεινα —εἰλεῖ κακές ιδέες. Μοῦ εἰπε δὲτούδιαναγκαστικὸς λεπτά γιὰ ἔνα ποὺ θὰ εἰλεῖ τὸ θάρρος νὰ τὰ κλέψῃ. "Ενας τέτοιος λόγος μ' ἔκανε νὰ τρομάξω. 'Ανη-

κουμεὶς σὲ μᾶς φαμίλια τόσο τίμια --ποτὲ κανεὶς δὲν εἶχε πάει σὲ δικαστήριο οὔτε γιὰ μάρτυρας.

— Λοιπόν, τὴν νύχτα ἔκεινη δὲν κοιμόμουνα. "Οταν ἀπονοῦσα τὸν ἀδερφό μου νὰ βγαίνη τέτοια δημι, ἀφο πῆρε τὸ κλαδεύτηρι ἀπ' τὸ κρεβάτι μου, μὲ ἔλουσε κρύσιος θρόως. Δὲν μποροῦσα νὰ τὸν φαντασθῶ ἵκανό γιὰ ἔνα τέτοιο ἐγκλημα, μὰ πρόσεπε νὰ πάω νὰ δῶ τὶ θὰ ἔκαμνε. 'Εντυθηκα βιαστικά κι' ἔτρεξα ἔξω. Αὐτὴ τὴν δημα σὲ συνήντησε ὁ γιατρός. Πρέπει νὰ πιοτέψετε κύριες δικηγόρες, διτανάτη ποὺ σᾶς λέω εἰνε ἡ μόνη ἀλήθεια.

— Μᾶ καλά γιατί δὲν τὰ εἰπες δηλα αὐτὴ στὴν ἀνάκριση; Πρέπει νὰ τὰ πῆς στὸ Δικαστήριο. Θὰ τὰ πῶ ἔγω!

— "Αν τὰ πῶ νὰ καταδικάσουν τὸν ἀδερφό μου.

Φωτιά, ἀλλά σῆ...

— "Οχι! Δὲν τὸ θέλω στὸν. 'Ο ἀδερφός μου δέκα χρόνια τῶρα ποὺ ἔκανε τὸ χέρι μου. Θρέψει μέμενο, θά μείνη τοιλάχιστον κάποιος ν' ἀναθρέψῃ τὸ μικρό. "Αν ὅμως κόψουν τὸ κεφάλι ἔκεινον τὶ θὰ κάνω ἔγω μὲ τὸ κούνιο μου χέρι καὶ τὸ σῶροστο κορμό μου; Πῶς μὲ θρέψω γιατίκα καὶ πέντε πατιά; Γι' αὐτό, καταλαβαίνετε πῶς γιὰ δηλους θάνατο κολλίτερο ὄγω...

— Μᾶ εἰνε φρικῶδες αὐτὸς! Δὲν θὰ σ' ἀφήσω νὰ κάνης μᾶ τέτοια τρέλλα. Θὰ τὸ πῶ ἔγω στὸ Δικαστήριο.

— Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα, κύριε δικηγόρες. Ο τίδιος μοῦ τὸ εἰπατε δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα, κύριε δικηγόρες. Μῆ νομίζετε πῶς τὸ κάνω να είναι εύχαριστος;

— "Άλλα σὲ ισι σ' ισι ἔ πε ι...

— "Εξήτλησα δηλα τὴν εὐγλωττία μου, ἀλλά σ' ἀστάθηκε ἀδύνατον νὰ τὸν πείσω ν' ἀποκαλύψῃ τὸ σωτήριο γι' αὐτὸν μυστικο...

Τὴν ἀλλή μέρα ηλθε καὶ μ' ἐπισκέφθηκε στὸ γραφεῖο μον ὁ πραγματικὸς δολοφόνος.

— "Ερχομαι, μοῦ εἰλε, γιὰ τὴν υπόθεση τοῦ ἀδερφοῦ μον τοῦ Ιακωβού. Είδο τὴν ἐφημερίδες πὼς διορισθήκατε δικηγόρος του ἔξι ἐπαγγέλματων. Είμαστε φτωχοὶ ἀνθρωποι κ. δικηγόρος, μὲν χρειαστον λίγα κομματα γιὰ τὴν καλλιέργεια ὑπεράσπιση του θὰ σᾶς τὰ δώσωμε. Είνε ἀμαρτία κ. Δικηγόρος νὰ καταδικαστῇ γιατὶ είνε ἀλθεῖσος.

— "Είνε ἀλθοῦσ; "Υπάρχουν δημως βαρύτατες ἀποδεῖξεις ἔναντι του! Εξέρεις λοιπὸν τὸ δολοφόνο;

— Ταράχητε πρὸς στηγήν καθὼς τὸν ἔκνταξαν αὐτηργού. 'Άλλα' ἀμέσως αναβρήκη τὴν ψυχραμία του καὶ απάντησε μὲ ηρεμητική.

— Βέβαια δὲν τὸν εἰδα, κ. Δικηγόρος, ἀλλὰ ἔχω υποψίες γιὰ κάπιον. Γιά νὰ κατηγορήστες δημως ἔναν θρόμο γιὰ τέτοιο ἐγκλημα πρέπει νὰ εἰσαι τὸ δέρματος...

— "Η ἀπάντεια αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου μον ἔκανε κακό. 'Ἐβγαλε τὸ μαντηλό του καὶ σὲ μιὰ γωνιά ἔλουσε ἔναν κόμπο, πηρε τὰ χρήματα ποὺ εἰλεῖ κρυψιμένα καὶ ἀπλωσε τὸ χέρι του νὰ μοῦ τὰ δώσῃ. Τοῦ ἀρπαξε τὸ χέρι αὐτὸς καὶ τοῦ τὸ σῆριζε μὲ δύναμη :

— "Εσύ σαι δολοφόνος τοῦ φωνάζεις. 'Εσύ δηνιξες τὴ Λένορμαν καὶ καρπάτιας τὸ κοριτσάκια καὶ τὴ δουλα... .

— Αὐτὴ τὴ φρού ἔκαστη τὴν ψυχραμία του.

— Μᾶ, απήντησε τραυλιζόντας ἄπ' τὸν τρόμο, μά.. δικηγόρος... δὲν είμαι ἔγω... θὰ μὲ κρεμάσετε... δὲν δέρφερός μου σᾶς τὸ εἰπε; ... τὸ εἰπατε στὸν ἀνακριτή ...

— "Οχι ἀλόγο. Αὐτὸς τὸ ζῆσον δὲν δέρφερός σου δὲ θέλει νὰ φανερώσῃ τὴν ἀλήθεια.

— Ο δολοφόνος ἀναστέναξε μὲ ἀνακούφιση :

— Δέξασι σοι δ Θεός. Λοιπόν μάλιστα ἔγω ἔκανα τὸ ἐγκλημα σὲ μιὰ κακή στηγή. Μᾶ ἀπὸ τότε ποὺ πάσανε τὸ Γιάκωβο δὲν μπορῶ νὰ κομιθᾶμη.

— Πρέπει νὰ πᾶς μόνος σου νὰ παραδοθῆς.

— "Α! δημι ἀυτὸς δημ! Ι γιὰ νὰ πού κοψιμον τὸ κεφάλι ε; "Α! ποτε. "Ο ἀδερφός μου εἰλεῖ κρύσιος μον. Μᾶ καὶ ἔγω είμαι ἔγω. "Άλλως τοῦ δὲν θὰ τὸν καταδικάσουν αὐτὸν. 'Από σᾶς ἔξεσταται νὰ τὸν ἀθωάσετε. "Αν δέλετε ἔχω ἀκόμα ἔταδο πρόγκα ποὺ δὲν τὸν βρήκαν στὴν ἔρευνα.

— Δὲν ἔχεις συνείδηση; τοῦ εἰπα μάργα. Θ' ἀφήσης νὰ κρεμαστῇ δημέρας σου ἀδερφός γιὰ ἔνα ἐγκλημα ποὺ δὲν ἔκανες εῖσύ;

— Τὶ θέλετε νὰ κάνω, κύριε δικηγόρες; Εἰνε βέβαια μεγάλο ἀτύχημα, ἀλλὰ μῆ μοῦ ζητάτε πρόγκατα ποὺ ὑπερβαίνουν τὶς δυνάμεις μου...

— Κι' ἀφήνοντας πάνω στὸ τραπέζι τὰ λεπτά, εψυγε...

— Τὸ Δικαστήριο εἰλεῖ ἀποσυρθεῖ γιὰτὶ νὰ συσκεφθῇ. "Η ἀγόρευσις μουέρατησε τρεῖς διερεύδοληληρες. "Η μουν πολὺ συγκινημένος καὶ δέκα χρόνια ποὺ ἔκανα τὸ δικηγόρο πρώτη φορε τοῦ πετύχω νὰ σώσω τὸν πελάτη μον. Τὸ μυστικὸ ποὺ μόνος ἔγω ἔγνωριζα, τὸ προμερό αὐτὸς μυστικὸ ποὺ δὲν μποροῦσα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΖΑΝ ΜΠΟΝΟ

Ο ΑΝΩΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΣΕ... ΑΓΝΩΝ ΕΡΩΤΑ !...

Τι ίδιότοπος, τι παράξενος πού ήταν, άλληθεια, ό συμπαθητικός κατά τα άλλα "Εκτώρ Λαπούν!"

Οι γονείς του τότε είχαν προκύψει με ένθητικό παράστημα κολοσσού, με πρόσωπο πολύτιμο, με καρδιά περιβόλι και όπερ σπουδαίτερον, μ' έπατο χιλιάδες φράγκα έτησον είσοδημα.

Είχε δηλαδή διτι χρειάζεται για νά περάσῃ κανείς με γέλοια τη ζωή του σ' αυτή την κοιλάδα των δακρύων.

Γάλ λόους λοπόδη τούς προαναφέρθεντας λόγους, πολλές νεαρές και λεπτές υπάρχεις θά δεχόντανε με δύν τους την καρδιά νάναθεσσον τη διακυβέρνηση του σκάφους της ζωῆς των στά στιβαρά χέρια του "Εκτώρος Λαπούν".

Καὶ είχε ἔνα σωρὸ κατακήσεις, δι εύθυνης αὐτός θητός. Είχε τουλάχιστον φορίς ὡς τώρα, σκίψηκε νι' διδος νά παντρευθῇ. Μά, τών τελευταία στιγμή, ηρεντει πάντα νά πή το ναι, που μέ τοση ἄγωνία περίμεναν νά τ' ἀκουσουν ἀπ' τὰ χεῖλη του, τόσες και τόσες νεαροίς υπάρχεις.

—Δέν ἀγαπᾶς ἔμένα μικρούλα μου, λέγε από μέσα του, δταν τὸν τριγύρικε καμιά. Αγαπᾶς τό είσθιμα μου. Μά... δὲν θό τό φας!...»

Τοῦ είχε μπει τοι "Εκτώρος γερά στό κεφάλι νή ίδεις, ποὺς ούες ή πεταλούδες που τὸν πειτογύριζεν είχανε βάλει στό μάτι την περιουσία του. Κ' αὐτὸς ήταν άριστης πού τὸν ἔξωργιζε. Γιατί δι "Εκτώρος ήθελε νά πάρη μιά γυναίκα πού ν' ἀγαπάῃ ἀτομικά αύτὸν κι δχι τά λεπτά του.

Μιά μέρα για νά δοκιμάσῃ πειά ἀπ' δλες πού τὸν τριγύριζαν τὸν ἀγαπάει προγαμιτικά στέφθησε νά διαμοιράσῃ τά λεπτά του σὲ διάφορα φιλανθρωτικά ίδιούματα και νά μείνη μὲ τό πουκάμισο. —Μά δι "Εκτώρ Λαπούν" ήταν μονάχη παράξενος, δὲν ήταν και κουπός.

Καὶ για τούτο, προτίμησε νά φυλάξῃ τά έκατομμύρια του και νά βγαλει μόνον στό δρόμο ντυμένος σάν ξητιάνος, πισσοπούμενος τῶν φτωχῶν.

Κρίμα στό παιδί, λέλεγαν οι γνωστοί του, πού τὸν ἔβλεπαν σ' αὐτά τά χάλια, χωρὶς νά έρουν βαθύτερους λόγους τῆς μεταιοφθάσσων του. Πάλει, τούτοντριψε!...

Μά δι "Εκτώρ Λαπούν" ήταν πολὺ καλὸ διανοητικός. Ήξερε τέ έκανε και τί ξητιάνε.

Ἐφέρει βόλτες στό Παρίσι, πάντα μόνος και μελαγχολικός, ἀποζητώντας τὴν ἀνήνη ψυχή, τὴν ἀγνωστή καλλονή στά μάτια τῆς δόπιας ήδη διάβαζες ήπια στη δύψη προγαμιτικῆς ἀγαπῆς, χωρὶς συμφεροντική, ἐπιθυμητή ὡτιθοβιωλία.

Κάποιο λοιπόν ἀπόγενυα τοῦ Ἀπρίλη, φορώντας ἔνα πακάκι πού τούφτανε δις τὰ γόνατα και πανταλόνι ἀνεβασμένο πάνω ἀπ' τὰ γόνατα, καθότανε σ' ἔνα πάγκο τῶν Ἡλισσών του Πεδίων και κάπνιε τὴν πίπα του... «Ενα πλήρης κομψά αὐτοκίνητα περνούσαν ἀπό μπροστά τοι, μεταφέροντα στό Μπουν πλήθος νεαρές και ωάλες γυναικες.

«Ολες τους ήταν χαριτωμένες, ἀξιολάτρευτες. Μόδης περγούσαν ἀπό μπροστά τους ἀδιάφορες, χωρὶς νά τον ωχίγουν εύτε μιά

ν' ἀποκαλύψη, μοῦ διδωκε τὴ δύναμη νά υπερασπιστῶ τὸν κουλό Γιάκωβο μὲ θαυμαστή πειτούτητα. Ἐκμεταλένθησε και τὰ πιό ἐπονταρικό πειτούτητα, ἔφερε παραδείγματα παλαιοτέρων διαυστηκῶν πλανῶν και ἐνέπιενα πολὺ στὴ διαφορά τῆς δόσας και στὴν ἀδυναμία τοῦ κουλοῦ νά διατάξῃ τὸ τριπλό ἔγκλημα. Τέλος πάντων ἔκανε τὸ πάν για νά πειστο τοὺς ἐνόρκους περι τὴν ἀνθωτήτης τοῦ πελάτου μουν. Κ' ἐπερίμενα τόσα μὲ ἀγνωμία τὴν ἔτυμηγορία τους και ή ἀνθρώπην συνειδημήση μον μ' ἐβισάντες διτ δὲν είχα κάνει μεχρι τέλους το καυθών μουν. Μὲ μια λέξη θά είχε πωθεὶ δι πελάτης μου και θά ἐτιμωρείτο δ ἐνόρκος διώσας τοῦ ήξεις για τὸ βδευρόδη ἔγκλημά του...

Ἐπι τέλους ή πόρτα τῶν συσκέψων ἀνοίξει και φάνηκαν οἱ ἐνορκοί σοφαροί και ἐπίσημοι. Ο Πρόεδρος ξεδίπλωσε ἔνα χαρτί και δρχίσε νά διαβάζῃ :

«Ἐν τιμῇ και συνειδήσει, ἐνώπιον θεοῦ και ἀνθρώπον...»

Ἐπεριμ. Μοῦ θηδει νά τὸν διακόνωφ πορίν ἀπαγγελλεῖ ή ἀνεπανόρθωτη καταδίκη-νά ξεφονίσω τὴν ἀλήθεια, διλλά έδάγκωσα τὰ χελή μου και συνχρατημήτηα. Ο Πρόεδρος ξεκαλούσθισε :

...Η ἐνυμρούσα τῶν ἐνόρκων είνε αντή. Ἐπι τῶρ τεθέριτων τεσσάρων ἔσοττάπτων :

«Ο τι...

Αθύος! Ενας στεναγμὸς ἀνακουφίσεως ξέφυγε ἀπ' τὸ στήθος μου και ψιθύνισα.

Σ' εύχαριστῶ, θεε μου.

Ἐκείνη τη στιγμή κάποιος με τραβήξε ἀπό τὸ σακχάνι. Ἐγύρισα και είδα τὸ δολοφόνο. «Εσκυψε και μοῦ είπε στ' αὐτή :

— "Αν σας είχα ἀκούσει, τη στιγμή αὐτή δι Γιάκωβος θάταν δι ἀδερφός ένδις ἀνίμου δολοφονίου και θό είχε νά θρεψή γυναίκα και πέντε παιδιά. Τώρα σάλε είναι καλά. Επήρησ δώμας μιά τρομάρα! Πάντως σᾶς εύχαριστω. Αύτῳ θά σᾶς φέρω ἀλλά έστω φράγκα πού είχα κρύψει...

Τοῦ έροιξα ἔνα βλέμμα γεμάτο ἀηδία και περιφρόνηση και ἔφυγα σά νά με κυνηγούσαν τὰ φαντάσματα τῶν σκοτωμένων.

ματιά.

Ο "Εκτώρ Λαπούν", ἀπογοητευότανε κ' ἐγνόιζε σπίτι του...

Μά μέρος δμος ἐνῶ ἐτομαζότανε, νά γνοίση σπίτι του ν' ἀλλάξῃ και νά πάγ στης κόμησας λά Τενέν, πού δεχότανε κείνη τη μέρα, μιά πολυτελεστάτη λιμουζίνα στάθηκε λίγα μέτρα μακριά του. "Ενα ξανθό κεφαλάρι πρόβαλε στὸ παράθυρο τοῦ ήντοκινήτου καιρού του" ένα μικρὸ γαντοφορεμένο χεράκι τοῦ έσανε νόημα νά πλοιάστη.

«Η ματιά τοῦ "Εκτώρος Λαπούν" ορχισε νά χτυπάρη δυνατά μέσ στὸ θώρακά του.

Σηκώθηκε ἀδέξια ἀπ' τὸν πάγκο του και τραβήξε κατά τὸ αὐτοκίνητο.

Η Σηκώθηκε ἀγνωστή τὸν περίμενε, χαμογελώντας μὲ υφος ὑπερτάτης.

«...Τῆς προέντης κεφαλάρι πρόβαλε στὸ παράθυρο του

ορχιστήρας του. "Εκτώρ Λαπούν", ένω πληράκεις.

Καὶ ὅταν θέρηθε δυό βίητα μακριά της, ἐπείνη τοῦροιξε μιά

έξετατηκή ματιά ἀπ' τὸ κεφάλι ώς τὰ πόδια, φάνηκε και πάλι

ίκανοταυτικένην ἀπ' τὸ παρούσιαστικό του και φώναξε, χτυπώντας μὲ χαρά τὰ χειρά της:

— Είστε ἀκριβῶς δύ ιανθιστος πού ζητοῦσας τόσον καιρό. Είμαι ενωμοτημένη, πολὺ εύηπαστη μακριά της, ἐπί τέλους...

Είχα αρχίσει νά πάλεπταικασιανά δέν δεύτησεν ἀντί της στάθηκε λίγα μέτρα μονος τά είναι οι πάντας την πρόσωπον της.

— Είχα αρχίσει νά πάλεπταικασιανά δέν δεύτησεν την πρόσωπον της.

— Είχα αρχίσει νά πάλεπταικασιανά δέν δεύτησεν την πρόσωπον της.

— Οι προσωποφορίες πού ζητοῦσας τόσον καρδιάς.

— Ο "Εκτώρ Λαπούν" ήταν ένα πού ζητοῦσας τόσον καρδιάς.

— Ο "Εκτώρ Λαπούν" δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦροιξε δύ ητην πρόσωπον της.

— Η κυρία θέρηθε δέν δέχεται ποτέ τὸ πρωι τοῦρο